

потребує врахування значної кількості чинників, якісного контролю та постійного моніторингу й обліку не лише розмірів державного боргу, а й результативності кредитних проєктів, боргових інструментів і відповідних видатків бюджетів.

Отже, оптимізація боргової політики України потребує розробки та впровадження цілісної стратегії, яка поєднуватиме завдання удосконалення нормативно-правового та інституційного забезпечення боргової політики, коротко- та середньострокові орієнтири управління державним боргом, інструменти радикального підвищення ефективності інвестиційної складової бюджетних видатків та стратегічні завдання переорієнтації боргової політики, зменшення боргового тягара та розвитку альтернативних, непозичкових інструментів фінансування бюджетних видатків. Саме тому, необхідним є комплексне вирішення проблеми впливу боргової безпеки України для запобігання можливим загрозам її фінансової безпеки та створення дієвої системи управління державним боргом.

Література:

1. Баранецька О.В. Проблеми забезпечення боргової безпеки України. Ефективна економіка. 2017. №7. URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=5698>
2. Круп'як І. Й., Круп'як Л.Б. Зовнішня заборгованість держави в умовах економічних перетворень. Економіка. Управління. Інновації. 2015. №1 (13). URL: [file:///D:/%D0%97%D0%B0%D0%B2%D0%B0%D0%BD%D1%82%D0%B0%D0%BD%D0%B5%D0%BD%D1%8F%20%D0%B7%20%D0%86%D0%BD%D1%82%D0%B5%D1%80%D0%BD%D0%B5%D1%82%D1%83/eui_2015_1_20%20\(8\).pdf](file:///D:/%D0%97%D0%B0%D0%B2%D0%B0%D0%BD%D1%82%D0%B0%D0%BD%D0%B5%D0%BD%D1%8F%20%D0%B7%20%D0%86%D0%BD%D1%82%D0%B5%D1%80%D0%BD%D0%B5%D1%82%D1%83/eui_2015_1_20%20(8).pdf)
3. Сальникова Т.В. Державний борг України: оцінка та напрями підвищення ефективності управління. URL: www.oaji.net/articles/2017/1900-152546353.pdf

Цвігун Неля Миколаївна,
ст. гр. Ф – 31, ТНЕУ

Науковий керівник – к. е. н., доцент Дем'янюк А. В.

ФІНАНСОВІ КОЕФІЦІЄНТИ ЯК ІНДИКАТОРИ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВ

Підприємство є самостійним суб'єктом господарювання, який може створюватись як для здійснення підприємництва, так і для некомерційної господарської діяльності[1]. За своєю організаційною формою підприємства поділяються на приватні, державні, комунальні та змішані

форми. Законом України від 05.10.2017 р. №2164-VIII «Про внесення змін до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» (щодо удосконалення деяких положень) запроваджено оновлену кваліфікацію підприємств з поділом їх на мікропідприємства, малі, середні або великі [2]. Загалом, правові основи господарської (фінансової) діяльності підприємств регулюються Господарським та Податковим кодексами України, іншими нормативно-правовими актами у сфері бюджетування та господарської діяльності.

Як свідчить аналіз практики, визначальним для функціонування усіх видів підприємств є його фінансовий стан, що ототожнюється із забезпеченням фінансовими ресурсами та їх раціональним використанням. Досліджуючи проблематику оцінки ефективності функціонування підприємств, науковці звертають увагу, що фінансовий стан підприємства по-перше оцінюється і визначається за допомогою системи показників, що відображають наявність, розміщення та використання фінансових ресурсів, по-друге – залежить від результатів його виробничої, комерційної та фінансової діяльності [3]. В основі визначення фінансового стану підприємства є фінансовий аналіз як надійний інструмент розробки фінансової політики суб'єкта господарювання та прийняття ефективних управлінських рішень.

Фінансовий аналіз – це метод оцінювання і прогнозування фінансового стану підприємства, завдання якого полягає в охопленні усіх напрямів діяльності господарюючого суб'єкта (операційної, інвестиційної та фінансової) [4, с. 9 – 11].

Існування значної кількості фінансових індикаторів (від вузькоспеціалізованих до інтегральних), зумовлює необхідність у виборі ключових для здійснення фінансового аналізу господарюючого суб'єкта. Основні абсолютні індикатори можна отримати, аналізуючи фінансову звітність суб'єкта господарювання. Традиційно фінансові коефіцієнти групуються в такі основні категорії (див. табл. 1) [3].

Важливо зазначити, що абсолютні показники аналізуються за даними фінансової звітності (увага приділяється активам, ресурсам підприємства та структурі доходів і витрат), при цьому зовнішні користувачі надають також особливого значення відносним фінансовим індикаторам, тобто співвідношенням між складовими фінансової звітності. Показники фінансової звітності є визначальними для розуміння спроможності суб'єктів господарювання, при цьому своєчасна та достовірна інформація про тенденції ринку є запорукою успішного проведення операцій з фінансовими інструментами.

Класифікація фінансових коефіцієнтів[3]

Коефіцієнти ліквідності	Коефіцієнти структури капіталу	Коефіцієнти оборотності активів	Коефіцієнти рентабельності власного капіталу та активів	Коефіцієнти прибутковості акцій
поточної ліквідності	загальної заборгованості	оборотності запасів	чистого прибутку	чистий прибуток на акцію – EPS
критичної ліквідності	довгострокової заборгованості	оборотності дебіторської заборгованості	рентабельності активів – ROA	відношення ціни до прибутку на акцію – P/E
абсолютної ліквідності	фінансової незалежності	оборотності кредиторської заборгованості	рентабельності власного капіталу – ROE	
		оборотності активів		

Досліджуючи проблеми фінансової кризи, яка охопила економіку країн у 2010 році, науковці та практики однією з причин вважають використання похідних фінансових інструментів, недоброякісні кредити та інше. При цьому зазначають, що ефективність ринків та фінансових інструментів тісно пов'язана із ефективністю бухгалтерського обліку[5].

Отже, інтерпретація та застосування фінансових індикаторів є надійним показником фінансової спроможності підприємства, та упередженням неплатоспроможності, натомість ефективність використання фінансових інструментів є запорукою протидії кризовим явищам та нестабільної економіки.

Література:

1. Господарський кодекс України. URL:<http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15/print> (дата звернення: 02.03.2019)
2. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні». URL:<http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14> (дата звернення: 02.03.2019)
3. Семчук Ж.В. Індикатори діагностики фінансового стану підприємств. Ефективна економіка. 2013. №9. URL:<http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2309>
4. Литвин Б.М., Стельмах М.В. Фінансовий аналіз: навчальний посібник/ Б.М. Литвин, М.В. Стельмах.-[Електронний ресурс] Режим доступу:http://library.tneu.edu.ua/files/EVD/book_FIN_ANALIZ.pdf
5. Кузьмінський Ю. Облік фінансових інструментів, хеджування та фінансова криза – є зв'язок?.- [Електронний ресурс] Режим доступу:http://bulletin-econom.univ.kiev.ua/wp-content/uploads/2016/01/118_11.pdf